

ก ารพัฒนาเทคโนโลยีด้านอวกาศของประเทศต่าง ๆ นำมาซึ่งความฮือฮาในหมู่มวลมนุษยชาติบ่อยขึ้น-มากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ขณะเดียวกัน ในอีกด้านก็นำมาซึ่งความ "น่าหวาดเสียว-น่ากลัว" ที่ขึ้นเรื่อย ๆ ด้วย...

โดยเฉพาะกับการที่ "ขยะอวกาศหล่นใส่โลก!!" ทั้งนี้ กรณีดาวเทียมวิจัยบรรยากาศ "ยูอาร์เอส" ดาวเทียมปลดระวางหลังมีอายุการใช้งานราว 20 ปี ขององค์การบริหารการบินและอวกาศแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา หรือนาซา ก็กรณีล่าสุดของความน่าหวาดเสียว "ขยะอวกาศ" ซึ่งเมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมาข่าวการจะ "ตกสู่พื้นโลก" ก็เป็นที่จับตาของผู้คนทั่วโลก

ดาวเทียมยูอาร์เอสตกบริเวณใด-อย่างไร?? คงจะทราบกันแล้ว... **นี่มิใช่ครั้งแรกที่ขยะอวกาศตกสู่โลก และมีใช่ครั้งสุดท้าย** "ขยะอวกาศ" มีที่มาจากภารกิจการบินอวกาศ หรือการขัดข้องของเทคโนโลยีทางอวกาศต่าง ๆ เช่น ดาวเทียม สถานีอวกาศ จรวดกระสวยอวกาศ รวมถึง ชิ้นส่วน-อุปกรณ์ ซึ่งตั้งแต่ปี 2543 มีการประเมินว่า เฉพาะในส่วนของดาวเทียมนั้น น่าจะมีดาวเทียมเล็กใหญ่ลอยทิ้งค้างอยู่รอบโลกประมาณ 25,000-30,000 ดวง ซึ่งสาเหตุที่ไม่มีการระบุออกตัวเลขชัด ๆ ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะดาวเทียมบางส่วนเป็นความลับสุดยอดของประเทศใหญ่ ๆ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา รัสเซียเมื่อครั้งที่ยังเป็นสหภาพโซเวียต ประเทศยังไม่แตกแยกย่อย และตั้งแต่ตอนนั้นก็มีการประเมินว่าเฉพาะดาวเทียมทั้งหมดสภาพ

กลายเป็น "ขยะอวกาศ" มีเกือบ 20,000 ดวง

วันเวลาผ่านมามีหลายปี ระหว่างนี้ก็มีการส่งดาวเทียมขึ้นสู่วงโคจรกันอย่างต่อเนื่อง จนปัจจุบันรอบโลกมีดาวเทียมอยู่มากมายนับแทบไม่ถ้วน และข้อม้อมีส่วนที่เป็นขยะอวกาศ ที่ร่อนวัน "โหม่งโลก" อยู่ด้วย

ที่ผ่านมา ก่อนจะมาเกิดกรณีดาวเทียมยูอาร์เอส ก็มีขยะอวกาศตกลงสู่โลกแล้วมากมาย ซึ่งส่วนที่ลุกไหม้สลายไปหมดจากการเสียดสีชั้นบรรยากาศโลกก็จะไม่ค่อยเป็นข่าวดัง แต่ที่เป็นข่าวดัง

เพราะ "โหม่งไม่หมด" ก็มี

เช่น... ปี 2522 ดาวเทียม สถายแล็ป หน้าเกือบ 80 ตันของนาซา ก็ตกสู่โลก ซึ่งแม้จะอยู่ในคอนโทรลของนาซา แต่ตอนนั้นก็หวาดกันทั่วโลก รวมถึงในไทย ซึ่งก็โชคดีที่ชิ้นส่วนที่หลงเหลือ

จากการเผาไหม้นั้นตกลงสู่มหาสมุทรอินเดีย และทางตะวันตกของทวีปออสเตรเลีย โดยไม่มีรายงานผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต

ปี 2543 ดาวเทียม คอมพิวเตอร์ แกมมาเรย์ หนักราว 17 ตัน ของ

นาซา ซึ่งโคจรอยู่เหนือพื้นโลก 600 กิโลเมตร หลังดำเนินการปฏิบัติงาน 9 ปี เครื่องพวงให้ดาวเทียมทรงตัวอยู่นิ่ง ๆ 1 ใน 3 ตัว เกิดขัดข้อง โดยที่ดาวเทียมดวงนี้ไม่ได้ออกแบบไว้ให้มนุษย์อวกาศซ่อมแซมได้

ที่สุดก็ตกลงสู่โลกในช่วงกลางเดือน มี.ค. ปี 2543 ซึ่งก่อนจะตกก็มีการประเมินว่าเมื่อมันพุ่งเข้าสู่ชั้นบรรยากาศโลก จะแตกเป็นเศษชิ้นส่วนกระจัดกระจายเหมือนห่าฝน กินอาณาบริเวณกว้างกว่า 40,000 ตารางกิโลเมตร ไล่ตั้งแต่ทวีปอเมริกาใต้ แอฟริกา ทางเหนือของออสเตรเลีย พื้นที่ส่วนใหญ่ของอินเดีย จีน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เม็กซิโก อเมริกากลาง ซึ่งหากจะว่ากันเป็นเมือง ๆ ก็ลัดคดา เม็กซิโก จิตติ ไบโร วีริโอเดอจนาโร ไบอามี รวมทั้ง กรุงเทพฯ เป็นพื้นที่ที่มีโอกาสเจอแจ็กพ็อต

ปี 2544 สถานีอวกาศ มีร์ ของรัสเซีย นำหนักราว 120 ตัน ก็ตกสู่โลก แต่สามารถควบคุมให้ตกลงสู่มหาสมุทรแปซิฟิกได้ จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้คน แต่ตอนนั้นก็ยังมีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่รู้สึกหวาดผวา

ปี 2548 ช่วงต้นปี ในไทยเราเอง ชู่ ๆ ก็มี **ชิ้นส่วนเล็กกลับลักษณะคล้ายดั่งส้วม** สูงราว 2 เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางราว 1.5 เมตร น้ำหนักกว่าครึ่งร้อยกิโลกรัม ร่วงจากฟ้าลงสู่พื้นดิน โชคดีที่เป็นบริเวณทุ่งนาปลอดคน ที่หมู่ 19 ต.ฉิมพลี อ.บางน้ำเปรี้ยว จ.ระยอง ซึ่งภายหลังก็มีการยืนยันว่ามันเป็น "ชิ้นส่วนเกี่ยวกับยานอวกาศ" ของนาซา โดยชิ้นส่วนลักษณะนี้ยังเคยตกที่ซาอุดีอาระเบีย อาร์เจนตินา อุรุกวัย ด้วย

ปี 2553 ช่วงกลางปี จรวด โซยูซ ของรัสเซีย ซึ่งแยกตัวออกจากยานโซยูซ จากภารกิจนำนักบินอวกาศขึ้นไปที่สถานีอวกาศนานาชาติ ก็ตกกลับเข้าสู่ชั้นบรรยากาศโลก โดยที่เข็งใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง แพร่ สามารถสังเกตเห็นเป็นกลุ่มลูกไฟสว่างหลายลูกพุ่งอย่างช้า ๆ และคาดว่าได้ไหม้สลายไปหมด?

เหล่านี้เป็นตัวอย่าง "ขยะอวกาศ" ที่ตกสู่โลก ที่ "โหม่งโลก" ซึ่งกรณีดาวเทียมยูอาร์เอสที่หนักเกือบ 6 ตัน ขนาดใหญ่เท่ารถบัส ที่นาซาบอกว่าความเสียหายที่จะสร้างความเสียหายให้แก่ชีวิตและสิ่งก่อสร้างบนพื้นโลกมีเพียง 1 ใน 3,200 เท่านั้น ไม่น่าเป็นห่วง? แต่เอาเข้าจริงแล้วก็มีคนที่แอบเสียวอยู่ทั่วโลก ซึ่งก็มีใช่เรื่องผิดที่จะรู้สึกหวาดเสียวหรือกลัว ทั้งนี้ รศ.ดร.ชัยวัฒน์ คุประศกุล นักวิชาการที่ศึกษาและติดตามเรื่องอวกาศ เคยสะท้อนเรื่องความเสี่ยงจากการตกของขยะอวกาศ ผ่าน "สื่อบริษัท 1 เดลินิวส์" ไว้ว่า... **"ถ้าสัก 1 ต่อ 1,000,000 ก็ไม่น่ากังวลอะไร แต่ 1 ต่อ 1,000 นับว่าเป็นอัตราส่วนที่คนไทยเองก็ต้องให้ความสนใจติดตาม"**

เทคโนโลยีทางอวกาศ...สำหรับไทยยังไม่ใช่แถวหน้าแน่ ๆ แต่กับ "ขยะอวกาศ" นี่สิ...ไทยกลับเสี่ยงแน่ ๆ กับเขาด้วย และหลัง ๆ ก็มีข่าวให้ต้องหวาดเสียว...บ่อยมากขึ้น ?!?!?